

Η Επιτροπή διαπίστωσε, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι το σχέδιο συγκεντρώσεως μεταξύ της Salzgitter AG και της Mannesmannröhren-Werke AG κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4064/89 είναι συμβατό με την κοινή αγορά και ενέκρινε το σχέδιο κατά το άρθρο 66, δεύτερο εδάφιο, της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά των αποφάσεων βάσει των άρθρων 230, παράγραφος 4, ΕΚ και 33, παράγραφος 2, ΕΚΑΧ. Θεωρούν ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις τις αφορούν άμεσα και ατομικά.

Οι προσφεύγοντες αιτώνται την Επιτροπή ότι παραλείπει στις επίδικες αποφάσεις την πραγματική και νομική εξέταση μεμονωμένων αγορών προϊόντων που αφορά άμεσα η συγκέντρωση, και τούτο παρά το γεγονός ότι το σχέδιο μεταβάλλει ριζικά τις συνθήκες ανταγωνισμού στις αγορές αυτές. Επιπλέον, η Επιτροπή παράνομα παρέλειψε να εξετάσει τις συνέπειες, από πραγματικής και νομικής απόψεως, της πράξεως συγκεντρώσεως, οι οποίες επήλθαν λόγω των εμπορικών δεσμών μεταξύ της Salzgitter AG και τρίτων που δημιούργησε η συγκέντρωση. Αυτοί οι εμπορικοί δεσμοί μπορούν να έχουν σημαντική επίδραση επί του αποτελεσματικού χαρακτήρα του ανταγωνισμού στις οικείες αγορές.

Προσφυγή-αγωγή του Carmello Morello κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-376/00)

(2001/C 61/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Carmello Morello, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jacques Sambon και Pierre-Paul Van Gehuchten, δικηγόρους Βρυξελλών, άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2000, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία διορίστηκε ένα άλλο πρόσωπο στη θέση COM/113/99 IV/F/2 «Αυτοκίνητα και άλλα μέσα μεταφοράς» που αντιστοιχεί σε θέση A/5-A/4 προϊσταμένου διοικητικής μονάδας,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μη δεχθεί την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για την κατάληψη της εν λόγω θέσης,

- να του επιδικάσει το ποσό των 120 000 ευρώ, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, ως αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων λόγω των ανακριβών ή ατελών πληροφοριών που συνέλεξε η καθής στον ατομικό του φάκελο και λόγω της καταστάσεως αβεβαιότητας και ανησυχίας στην οποία βρέθηκε ο προσφεύγων όσον αφορά το επαγγελματικό του μέλλον,
- να του επιδικάσει το ποσό των 25 000 ευρώ υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων λόγω του αποκλεισμού του από την εν λόγω κενή θέση που σημαίνει και απώλεια ευκαιρίας προαγωγής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση βάλλει κατά της αρνήσεως της ΑΔΑ να τον διορίσει στη θέση προϊσταμένου της μονάδας «Αυτοκίνητα και άλλα μέσα μεταφοράς».

Προς στήριξη των αιτημάτων του προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως·
- παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, της διαδικασίας προαγωγής και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης·
- πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως·
- κατάχρηση εξουσίας και παράβαση του άρθρου 7 του ΚΥΚ.

Προσφυγή της Monsanto Company κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-382/00)

(2001/C 61/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Monsanto Company, εταιρία συσταθείσα σύμφωνα με το δίκαιο του Delaware (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους Clive Stanbrook, Q.C., και Wilko van Weert, του δικηγορικού γραφείου Βρυξελλών Stanbrook & Hooper, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Δεκεμβρίου 2000 προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2000 που ισοδυναμεί με άρνηση θεσπίσεως ανώτατου ορίου καταλοίπων (ΑΟΚ) κατά τον κανονισμό 2377/90 σε σχέση με την ανασυστημένη σωματοτροπίνη βοοειδών,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αποτελεί εταιρία βιοτεχνικής και επινοεί προϊόντα που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης συνολικής ζήτησης τροφίμων. Η προσφεύγουσα έχει επινοήσει ένα κτηνιατρικό φάρμακο που καλείται sometribone. Το προϊόν αυτό έχει καταταχθεί ως ανασυστημένη σωματοτροπίνη βοοειδών (BST) και, όταν χορηγείται σε αγελάδες γαλακτοκομικής παραγωγής, έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της γαλακτοπαραγωγής. Πριν δοθεί άδεια διαθέσεως των κτηνιατρικών προϊόντων, όπως είναι το sometribone, στην κοινοτική αγορά, πρέπει να θεσπιστεί ανώτατο όριο καταλοίπων (ΑΟΚ), σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 2377/90 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης⁽¹⁾.

Στις 14 Ιανουαρίου 1997 η Επιτροπή αποφάσισε να απορρίψει την αίτηση εγγραφής του sometribone (της σωματοτροπίνης βοοειδών) στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, παρά το γεγονός ότι η επιτροπή κτηνιατρικών φαρμάκων (ΕΚΦ) είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η θέσπιση ΑΟΚ για την BST δεν ήταν αναγκαία για την προστασία της δημόσιας υγείας και είχε γνωμοδοτήσει υπέρ της εγγραφής του εν λόγω προϊόντος στον κατάλογο των ουσιών του παραρτήματος II που δεν υπόκεινται σε ΑΟΚ. Η απόφαση αυτή της Επιτροπής ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο.

Κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει την υπόθεση εκ νέου στην ΕΚΦ, ζητώντας της νέα γνωμοδότηση σχετικά με την BST. Τον Ιούλιο του 1999 η ΕΚΦ προέβη σε νέα εκτίμηση της BST, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία, και επιβεβαίωσε την προηγούμενη γνωμοδότησή της, κατά την οποία τα κατάλοιπα της BST είναι ασφαλή και επομένως η BST θα έπρεπε να περιληφθεί στο παράρτημα II. Στις 13 Ιουλίου 2000 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την τελική πρότασή της για εγγραφή της BST στο παράρτημα II. Στις 28 Σεπτεμβρίου 2000 το Συμβούλιο αποφάσισε να μην εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής. Την απόφαση αυτή του Συμβουλίου προσβάλλει η προσφεύγουσα στην προκειμένη υπόθεση.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

1. Παράβαση του άρθρου 3 του κανονισμού 2377/90. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι:
 - α) το Συμβούλιο δεν μπορούσε να απορρίψει την πρόταση της Επιτροπής, εφόσον δεν υπήρχαν νέα στοιχεία ή νέα εκτίμηση των υφισταμένων στοιχείων, βάσει των οποίων να μπορεί να αμφισβητηθεί η ορθότητα της απόψεως που είχε εκφράσει η ΕΚΦ,

β) το Συμβούλιο αγνόησε εσκεμμένα τα πορίσματα της ΕΚΦ.

2. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, αν ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, και συγκεκριμένα:

α) ότι δεν υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία για την ύπαρξη κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία,

β) ότι εισάγονται γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα από τρίτες χώρες, στις οποίες χορηγείται BST στις αγελάδες, και

γ) ότι διασφαλίζεται ήδη πλέον ή επαρκώς κάθε σκοπός δημόσιας υγείας, λόγω της επιβολής απαγορεύσεως της εμπορίας της BST.

3. Εσφαλμένη ή δυσανάλογη εφαρμογή της αρχής της προλήψεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 1990 L 224, σ. 1.

Αγωγή της Beamglow Ltd. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2000.

(Υπόθεση T-383/00)

(2001/C 61/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Beamglow Ltd., εταιρία αγγλικού δικαίου, εκπροσωπούμενη από τον Denis Waelbroeck, του δικηγορικού γραφείου Liedekerke Siméon Wessing Houthoff, Βρυξέλλες (Βέλγιο), άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Δεκεμβρίου 2000 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θεσμικά όργανα που ευθύνονται εις ολόκληρον, να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη από την παράνομη συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 2 042 000 λιρών (GBP) για το χρονικό διάστημα μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000, πλέον 79 000 GBP μηνιαίως από την ημερομηνία αυτή μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως, ή άλλη αποζημίωση που να αντικατοπτρίζει την πραγματική ζημία που θα αποδείξει ότι υπέστη η ενάγουσα·